

Amalia, systkinabarnið, farin

f. 9. november 1944 d. 3. juli 2020

Sum barn sá eg upp til tey stóru,
sum eldri enn eg vóru.
Amalia var ein – fitt var hon,
yndislig og von.

Í ungum døgum á háskúla gekk,
lærði mangt, snøgt handarbeiði frá hondum fekk.
Arbeiddi í turkarinum og vaskarinum
og seinni í handli í býnum.
Ein maka sær fann,
tú sást neyván vakrari mann.

Karl Frits var høgur og hábærsligur,
fryntligur og dugnaligur.
Fleiri mundu hann í timburhandli hitta,
fyrikomandi við brosi fitta.

Tætt við hjá okkum tey bygdu á bøi fríða.
Karl Frits dugdi væl at smíða.
Børnini komu – trý í tal.
Amalia ansaði børnunum væl.
Barnagenta var eg av og á,
mær dæmdi at trilla børnini smá.

Børnini vuksu, Karl Frits stóð handan handilsk.
Amalia fór út at arbeiða fisk.
Ommu- og abbað børn fingi sjei,
omma og abbi elskaðu tei.
I bindiklubba nakrar komu saman
og høvdu ríkar løtur í álvara og gaman.
Góðar túrar vit báðar á Oyravegnum gingi,
mangt hugnaligt prát vit tá fingi.

Amalia var tolin, vinsæl og blíð,
fór ikki upp at garta nakrantíð,
hugnalig at práta við,

altíð við tí góða og siðilig.
Stuttlig kundi hon vera
og beinraknar viðmerkingar gera.
Í atferð pápa sínum lík hon var.
Hennara fríska látur hoyri eg fyri mær.

Amalia gjørdist sjúk, noyddist av landinum fara,
Karl Frits fór við, hjálpti ígjøgnum viðgerð harða.
Amalia var takksom, tá eg bræv skrivað hevði,
tað var stuttligt og lívgandi, fyri mær hon segði.

Tíbetur gjørdist hon frísk og livdi væl.
So gingi fleiri ár í tal.
Best sum alt væl út sá,
rakti sjúka Karl Frits, og hann fall frá.
Sjúkan hjá Amaliu fór aftur at kykna.
Tíðin fór, vit sóu hana vikna.

Nú ert tú farin, góða Amalia, men ei vit teg gloyma.
Takk fyri góðar løtur. Vit minnini goyma.
Friðarskapandi menniskja tú var,
hvíldardámur var yvir tær.

Ljóst er, vit hoyra lættan fuglasong,
og sólur prýða bø og ong.
Kvøldini still, og sjógvurin slættur,
í koparloga fjallatindur fattur.
Soleiðis var tú - friðsom og fín,
eg síggi enn upp til tín.
Takk, at tú spreiddi gleði og hita.
Harrin troysti tykkum, ið eftir sita.

Ærað verði minnið um Amaliu, systkinabarnið.

Betta

Óvirðilig framferð móti Hansinu Iversen listakvinnu

Helena Dam á Neystabø,
býráðslimur fyri Javnaðarflokkin

Í Sosialinum 7. August er grein í sambandi við uppgávuna at listprýða nýggja Skúlan á Fløtum, og at Tórshavnar Kommuna uttan aðra ávaring hevur tikið uppgávuna frá Hansinu Iversen, sum annars hevði vunnið kappingina um at listprýða skúlan saman við Edvardi Fugløg og Jón Sonna Jensen. Tey hava øll trý í í minsta lagi tvey ár verið bundin av uppgávuni og arbeitt við henni. Tað er ein týðandi uppgáva at listprýða

ein almennan bygning, tí ein væl eydnað listprýðing er við til at tryggja, at bygningurin skapar røttu karmarnar fyri tí virkseimi, sum skal vera í bygninginum. Listprýðingin skapar trivnað, gleði og hugna, og listprýðingin bjóðar eisini brúkarunum av bygninginum av. Nú hevur so listabólkurin av sínum eintingum gjørt av, at tann eini vinnarin verður varpað út, og fær 100.000 kr sum plástur á sárið. Grundgeving var millum annað, at partur av játtanini var brúkt til onnur endamál. Og hetta var so eftir øllum at døma júst parturin hjá Hansinu Iversen.

Eg má siga, at eg haldi hesa framferð vera óvirðiliga. Loysnin sum varð vald, tá ið greitt varð, at játtanin rakk ikki til øll trý listafólkini, var ikki í ordan, og hon hevur í øllum førum ikki fingið nakra politiska viðgerð í Býráðnum. Eg fari sum umboð fyri Javnaðarflokkin í Býráðnum at heita á borgarstjóran at taka málið upp aftur til nýggja viðgerð. Tá ið mann uttan at blunka kundi finna fígging til til dømis grillir og ljósperur á Ólavsøku, so eigur mann eisini at gera sitt ítasta fyri at finna fígging, so at býráðið kann halda gjørdar avtalur – eisini við listafólk.

Dreymastarvið finnur tú á in.fo